

HEMD VAN HET LIJF

‘Ik wist helemaal niks van roeien’

In Hemd van het Lijf worden sporters op de gevoelige plaat vastgelegd door fotograaf Ewoud Broeksma. Deze keer richtte hij de lens op Gyas-roeister Sophie Souwers, die zich onlangs met de Dames Acht plaatste voor Rio.

ANDRÉ VAN DEN ENDE

Naam: Anna Sarah Souwers, maar m'n roepnaam is Sophie. Dat komt van Sophie's Choice. In de ploeg en door vriendinnen word ik Soppie en Fietje genoemd, maar het meest Soof.

Geboortedatum: 29 juni 1987.

Geboorteplaats: Ik ben geboren in Westervoort, vlakbij Arnhem. Daarna heb ik eigenlijk overal en nergens gewoond. Toen ik ging studeren, ben ik naar Groningen gekomen. Sinds een paar jaar woon ik in Amsterdam, waar we op de Bosbaan trainen. Ik heb in Groningen een heel fijne tijd gehad. Het was een belangrijke periode in m'n leven, waarin ik veel vrienden heb gemaakt.

Burgerlijke staat: Ik heb een relatie met Martino. Hij is Italiaans en roeit in de lichte vier. Ik kende hem al langer, maar sinds september hebben we wat.

Familie: Dat is meteen een heftig verhaal, want ik had een lastige thuissituatie. Mijn ouders konden niet voor mij en m'n broers zorgen. Ik ben samen met Daniel, mijn oudere broer, op m'n vijftiende uit huis gegaan. Mijn jongere broer Felipe bleef wel. Met m'n broers ben ik heel close, al heb ik Felipe een tijdje niet gezien toen hij bij mijn moeder bleef wonen. In die tijd woonde ik in

Sophie Souwer: „Dat is het mooie aan roeien, dat je ook de Olympische Spelen nog kunt halen als je op latere leeftijd begint.” FOTO EWOUDE BROEKSMASMA

pleeggezinnen en bij m'n opa. Met m'n vader heb ik inmiddels goed contact. M'n moeder leeft niet meer. **Heeft die lastige gezinssituatie invloed gehad op je sportcarrière?** Ja, het verwerkingsproces heeft behoorlijk lang geduurd, achteraf. Want op het moment zelf heb je het niet door. Ik had wel last van faalangst, maar had dat nooit gekoppeld aan m'n verleden. Uiteindelijk ben

‘Mijn ouders konden niet voor mij en m'n broers zorgen’

ik mezelf in 2013 wel echt tegengekomen. Op dat moment was ik afgestudeerd en ging ik me volledig op het

roeien focussen. Ik raakte zowel fysiek als mentaal oververmoeid. Dat was een moeilijke tijd, maar ik denk dat ik er sterker ben uitgekomen, met hulp van een psycholoog. **Werk:** Op het moment ligt de focus natuurlijk helemaal op het roeien, maar ik ben verloskundige en werkte tot voor kort nog één dag per week. Na m'n VWO wilde ik eigenlijk eerst Geneeskunde studeren, maar

m'n broer deed dat ook en door zijn verhalen ben ik er nog eens goed over gaan nadenken. Want voor je in de praktijk mag werken, ben je wel heel lang aan het studeren. Op één van de introdagen van Geneeskunde raakte ik aan de praat met iemand over Verloskunde. Die opleiding duurt maar vier jaar en dat past veel beter bij mij. Ik werd eerst nog wel uitgeloot en ben toen een jaar naar Australië gegaan. Het jaar erop werd ik ingeloot en ik ben uiteindelijk, ondanks het roeien, met zeven maanden studievertraging afgestudeerd. Na Rio ga ik waarschijnlijk in Italië aan de slag als verloskundige. Ik wilde altijd al in het buitenland werken en nu ik een Italiaanse vriend heb, is dit de ideale oplossing.

Hoe lang roei je al? Ik ben in mijn studententijd begonnen met roeien. Daarvoor wist ik helemaal niks van die sport. Ik had altijd getennist en was sowieso wel sportminded, dus ik had wel de ambitie om op hoog niveau te sporten. In Australië werkte ik in een restaurant aan het water en daar kwamen veel boten langs. Dat trok mijn aandacht. Terug in Nederland ben ik lid geworden van Gyas. Ik kreeg al vrij snel door dat ik wel talent had. De ergometertesten gaven goede resultaten. Daarna is het allemaal best snel gegaan. Dat is het mooie aan roeien, dat je ook de Olympische Spelen nog kunt halen als je op latere leeftijd begint.

Bewaar je goede herinneringen aan je tijd bij Gyas? Zeker! Ik heb nog veel contact met de ploeg waar ik het eerste jaar inkwam en ik heb samen met anderen ook een wedstrijdspan opgericht. Al die meisjes volgen mijn prestaties, maar ik ken natuurlijk wel steeds minder mensen. Ik heb er ook mijn vriendinnen Sigrid en Karin ontmoet, zij zijn als familie voor me.

Wat zijn jullie kansen in Rio? Ik denk dat we echt een goede kans maken, maar het veld ligt wel heel dicht bij elkaar. Voor een deel hangt het ook af van de omstandigheden. We hebben nog een trainingkamp en misschien daarna nog eentje en dan moeten we er klaar voor zijn. Het roeien begint meteen na de openingsceremonie, dus daar kunnen we helaas niet bij zijn.

Hoe vond je de fotoshoot met Ewoud? Het was wel even wennen met direct zo'n camera op je neus. De zon scheen ook in m'n ogen, maar die mocht ik niet dichtknijpen. Het was interessant, maar ik ben er wel achtergekomen dat een modelencarrière niet m'n roeping is, haha.